

בראשונה פרק שני יומא

כט

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ט

מג'ז
כון
שיט
ממחמת
נדפס
ממה
הכל
מנכמת
וינן:

עיצם על קשא:	גנולס
וירק א ז	פנימי
3. אשר יחוּ גומתִיק סוד בבֵית אלְלִיטָן גַּלְעָד	אלְרֹוכֶת
חרבָשֶׁן כה טו	לַמְבִיָּת

**קָדְשֵׁי
וּלְלָקִים:**
וַיְמִימִיכָּר:
וְלֹא:
וְהַלְמָמָנִים:
וְלֹא:

טילון
גמרא
אקלקנש
נוֹרָס.

אללא מעתה ור' שסידר את המערבה ל'ח'יב. נג' דענו נמלן פרך ומליוי הי' מילם צבאלמו ט' כלון ווילה י' דפרץ נחל דקדקנמר לעל דחויקס מיחיינ' גע'ג' זעליכם זטראס קנטראס מאכל מקומות ממיינט נלה בון זנדס מיטען אונזעה ממיס פיע' נ'ב' נספיגז

וילמבייה לפרקות ועכברות אל מבית לפרכות
הוא דעבורה מותנה ולא עכורה סילוק הא
בחוץ איפלו עבדות סילוק אי חמי ועכברות
נמי אל מבית לפרכות הוא דעבורה תמה
ולא עבדה שיש אחריה עכורה הא בחוץ
איפלו עבדה שיש אחריה עכורה ועכברות
הרבר נורוגיה רברא ריבוי רבא יונרכם פילול
מערכס לתהיכ דילגס נמלס צמיה
על מערכה מייל ומטח חולם קייז
סמי גויזין וכן ט לפרש כל הקפוניה
אסקול דפליך נעל גני וסזקיל אה
אסקלון יוניזיך ט לפלס קן וקל לאטן
תומשטייל אילם זולצן וגוי חמיטי קלוטס
כמלה ולג דמו לזרקה ובסקפה
ლסקטלר ול מעכטה:
והסמות בביבאיה התהוב מכם

ביהיל מחו לפנים מודמיין ליה או לחוץ מודמיין לה הדר פשטא מבית ולמבית אל מעטה ור' שפירא את השלחן ליחסיב איכא טירור בווין סייד בוכין ליחסיב איכא סילוק והקטרה ור' שפירא את המנורה ליחסיב איכא נתינתה פתילה נון פתילה ליחסיב איכא נתינה שמן נון שמן ליחסיב איכא הרלקה הדליך ליחסיב הרלקה לא עבודה הא ולא והתニア ² וגנתנו בני אהרון הכרון איש על המזבח וערכו ישיחת יול הירושלמי ולבסוף עלי ווּמְקַטֵּר בְּעִילָת הַעֲשָׂרֶת תְּמִימָה לְמַהְלָל כְּלֵי נְמִיסָה קָלָן וְכָנָגָן וּמָה וְעוֹד סָלָן לְמַמְצָא הָלָן וְלִמְמָה נְקֻטָּה בְּלָפִי נְסָפָה:

עקבם על הושע לילומן על והזאת אליה
שלא תחוא אלא בכהן כשר ובכלי שרה
הצחתת אלירוח עבדותה היא "הרלה" לאו
עבדותה היא אלא מעחה היא שפיטר את
המעורבה לחוייב איכא פטור שני גניין עניים
פירבר שני גנורו לחוייב איכא פטור ארבון
המוציאים ריש ור' יונה פטוף מל' מהמת
ונלמי ספירים צלי נלהה לי דאי
שיפוטינו ומתקיר נשלוח בטענו וו' וו'
הנולם קהן קהן טענו ומושע
האמנולם השם גל' מהיינ' גל'

בועלות העוף והמנך שלשה לוגון מים
ושלשה לוגון יין תנא כוותיה דלווי עבדות
שור חייב עלין מיתה המורים את הדשן
ושבע הוואות שבפניהם ושבמצורע והמעלה
על גבי המוכחה בין דבר כשר בין דבר
פסול⁽⁶⁾ למה מפנין למה מפסיק
בראטורן אלא למה מפנין וחורין ומפסיק
והמעלה עכ' נמי הטע מילן:

בכללי זה יש לנו ומוות וכקטנות עייסון סין ומיס טאיי כוון עליון על גני סממן: מלי בנגדי חול ורב ששת אמר בנגדי קרש רבי נחמן אמר בנגדי חול דאי אמרת בנגדי קרש איכא בעלי ורעות דהHAMשיך ובעדי רב ששת אמר בנגדי קרש דאי אמרת בנגדי חול אגב חיבורותיה מיקור ובעדי אמר רב נחמן מאן אמרינא לה דתנן ז' מס' רון להונן והוינו מפשיטין אותו את גנדיין ולא רוי מונחיין עליון אלא מבנים כלבר מאן

מדס הפטולות על קווי המונע (ויקרא ט): **כשולט כתובך**. כמו כן מילוי ומלך הם רלוואו וכקיטריל

א [מ"ג פ"ט מלהקמת כוונת
מקודם בלאס ו] :
ב א ב מ"ג פ"ט בלאס כ :
כ ב ג מ"ג פ"ז מלהקמת
מחוזן בלאס ה :

רבינו חננאל

ליה, ומושם hei בעי
בשנות סילוק הולך,
לטנס רופמן היה והוא
חיבר מיטה, או על מנת
ללחוץ מיטה ליה וחויב.
ושפה כלמאנס מורה
ליה למצב פיטר לפורת
וילר ולטנס לרוביון
בכינס, אלא עתה כין
שאפי' בחילב בעדרה
טונגה אונדאי, זו
שידור להלט הניטן
בשלוחן ליהויב, והווען
בכינס לאונדאי מטה, זו
איינה אללאכה מטה, דהה
שעדן רודר בזיטס של

לבונה. סידור ביחסין כו' בענין הזה. מניין כוונתיה דבר עבירות שוד חיבר עליתן מהה וויקה בין לפנים בין לפני ולפנים ומהוה בחטאה העוף. ובמהו המכטיר בשולח העוף. והמנג' ב' ליגון יין

בכינוי חול, ואמר לנו אמרינו לה, וודוי לה רב שש, ואמר הוא בכינוי קדרוש מפיזן, ואמר לנו אמרנו לה, ואעדי דודו לה בנה נחמן ברא דיאיסטרוא כרב ששה פוקומין לה, כדיקרא אל הולטה כרב שא באטור.

רומ' ישענ'
ולג דמי מילר סטודיו
לחם פסניט דיל נגמורה
הנלה נאכלת נאכלת כטבון
לכטבון ונן טל מנטבון
טנטבון נאכלת אולו וו וו
טנטבון צוירון צעדרין פטבון
טנטבון קוטבון ואלהות מילו וו
וועמי ווועמי זאואר זאטען
טנטבון זאער זאטען זאטען
וועמי זאער זאטען זאטען זאטען

ימין סכין כל מטבח ונו'
כלכך הייטריך לאחסנומינע
דענדזות ממות ניכו ולסלי^ה
אלן צדקה אַלְן צָדָקָה

